

دیوانی دلدار

له سهر نهر کي چاپخانهی کوردستان چاپ-کراوه
وه کهسی دی مافی چاپکردنه وهی نیه

✽ چاپی به که مین ✽

چاپخانهی کوردستان

ه-هولیر

۲۰۷۲ گوردی

وینہی دلدار

به آبی خوشه نه مهل گه ر بی بی له سه ر نه م ری بگه به و نه بدهی
به لام نه ر که رخه بالات بی نه وهی هه تبی نه ویش نه ر وا

(سوپاس)

له كانگای دلهوه سوپاسی مام-ؤستا مبعید
 رؤفی برای دلدار دهگه م بهبؤنه ی ناوه وه
 دیوانه کی کاکمی بهمه موو مافیه کیه وه پیشکش
 به چاپخانه ی گوردستان گردوه

گیبوی موریانی

بەسەرھاتی دلداری

دلداری (۱) ناوی (یونس) کورچی مەلارژوف کورچی محمود
کورچی مەلاسەدی خادم السجاده بە (۲۰) شباطی ۱۹۱۸ ی زایینی
لەشاری کوپەدا پی پی نارەتە ناوە بەدانی گیتی بەوە . ناوی
دایکیشی (زەھرە) کچی خورشیدی ولە مەلازادە کانی لای (زەھاو)
لەویرا ھاتبوو نە کە نازیی کویە

دلداری لەآخە لیوھی گرانیه کی وادا لەدایک بوو کە شەپۆلی
گیژاوی نە گەتی سەر تاپای زووی زەوی دا گرتبوو خەکی بی ئەندازە
برسی و بەریشان و بە لەنگاز بوون . ئەوانیش لە بەر گرانی و بەهوی
ئەووە کە جەندرمەھی عثمانیان دەخل و دانیان لی ئەستاند بوون زور بەریشانی
زوویمان لەھولیری کردبوو

دوای ئەوھی کە ولاتی موصل بەھولیا وایرو شوینە کانی ترەووە لەژیر
دەستی عثمانی رزگاری ھات ھەر فەرمانبەرێکی سەری بوو فەمانی
اینگلیزە زان شوور کرد لەسەر کاروباری خوی مایەووە ھەر کە سییکیش
سەری شوور نە کردی پەرا گەند بوو مەالی دلداری بشیە کیک بسوولەو
دەربە دەرانە

(۱) بەشی زور تریینی ئێوە بەسەر ھاتەم لەدەستوووسی دلداری
وەرگرتوووە کە لەسەر داخووازی خۆم لە بەغداوە لە ۹/۱/۹۴۳ دا
بۆی نارد بووم وایستاش ھەر لەلام ماوە

لهه و ليري مهلا نه فندي كه خالوزاي باوكي بووه گوندي
 (بيستانه يان) ده داتي كه به كشتو و كالي وي خوياني هي بزيه نن به لام نه زور
 ناخاييني نيوانيان تيك ده چي و (بيستانه) يان لي ده ستير ته وه ورو و له شاري
 هه و اير ده كه نه وه ، هه روه كو خ-وي ده يگر ته وه له و پيري هه ژاري و
 په ريشانيه تي دا راده بوو يرن گويا نه گهر كلاو دروون نه بووايـه
 به جاريـكي له ناوده چوون حه و تسالي قرو قاتي به كووي ره و هري به سه رده بن .
 له سالي (١٩٢٦) دا جه وادي براي له كوويه ده سري به و بونه به وه
 به و ماله وه روه له كوويه ده كه نه وه دواي ماوه يه كي باوكي كرا به فـهـرـ
 مانبه ربي سه رنه ژميري رانيه دلدار له نه مه ني ده سالي دا ده خريته قوتابخانه وه
 ويولي به كو دوو له وي كو تاي پي ده دا . دلدار رانيه ي زور پي خوشبو وه
 ده لي : (هه رچهند روه ژيـكي چاك و چوار روه ژانيس نه خوشبووم سـهـر
 رايي نه وهش رانيه مـهـر له لا خوشبوو به تايه تي سه و داسه ربي قولله
 (١) بـووم ، هه ركاتي چـاك بوو بامايه وه مه لم له روه و باره كو له بن
 داره بي به كان روه چوه له كم ده كرد .

دلدار له هـاوبـيـني ١٩٣٠ دا له گـهـل سـهـدي بـراي روه

(١) قولله له رانيه كانيه كي به ربينه آوه كه ي روه و به فراوه

لهه ولیر ده کهن ، ووجانی هاوینی له (نخ-مور) ی له لای کاکه
آص-فی به سه ر ده بات . آصفی برای کوردایه نی تی ده گه به نی و وف-یری
به کار ه-ینانی چه کیشی ده کات

سه ودای نیشنمان و تیرنه-ندازی شورشی-کی گرنگی خسته ناو
آبدی آلی دنداره وه . هه ره لو هاوینی دا باوکی له رانی-ه له سه ر فرمانی
دهوله نی لاده بن مالی باوکی خانوه که یان ده فروشن و به ره و ک-وی-ه
ده گه رانه وه دلدار خو-ی-ندی قوتابخانه ی سه ره تایی له ک-وی-ه
کو تایی بی دا

دلدار ده لی : (هیشتا له قوتابخانه ی سه ره تایی داب-ووم که دیوانی
حاجی قادری ک-وی-یم زور تیری له بهر کرد بو و هه همیشه به وردی
سه رنجم لهه له بسته کانی عهونی و راجی و عاصی و حسینی و هیرانی ده دا
وله به ریشم ده کردن به وانه ش داب-ی-ین نه بووم هه له سنی هه ر که سی-کم
ده سته و تبابه ده منو و سیه وه وله به ریشم ده کردن به تاییه تی هه له سنی وه فانی
کوردی ، بی گس ، زیور ، پیره میردم زور له بهر کردن وه ده لی هه
له و ساله دا هه ستم به وه ده کرد که چیژه (لذة) لهه له بسته وه رگرم و
زور گیروده ی به-ووم)

هه سنی بوو بیژنی دلدار لهه ولیری ی سه ره له داله سالی (۱۹۳۵) داله بولی
به که می تاهوی لهه ولیری دا هه سنی به وه کرد که زانباری قوتابخانه که مه
هه تابه شی نه وه ی ناکا که تهنانت پیله بازی (مجادله) به کی زانستی پی وه بکری

دآلدار له سالې ۱۹۴۰ دا ثانوي له كركوك نه واو كړد ايترا وپرا چوو
به خدا وله وي چوو ناوزانستگاي دادپهروهری به وه و نه ویشی له (۱۹۴۵) دا
ته واو كړد

دآلدار نه وستی ۷ ساله ی دوو اوبی به پارېز گارې (حمامة) و خویندنه وه و
نه خوشي به سه ربرد ، چونكوو كه م وا بوو كه بوې بكه وي ، زور ترینی هه لېه
سته كانیشی هی سه رده می قوتایه تی بووه چنده ه لېه ستيکی كه دوو ای ته واو
كردنی زانستگا دایناون پروواتا و به رزن وادياره كه له دوو اپي ژبانی دا له هه وه
روویكه وه هه نكاري زلزلی به ره و پوخت و پاراوي ده هاو اثرت

له میژ بوو دوو آزارې كوژنده ته نگیان به دلدار هه لچنی بوو به کیان بادارې
دووه میان آوسانی دل له ۱۹۴۸/۱۱/۱۲ دا كه نازه له نه خوشی راست بی-ووه
بو هه ندي كاروبارې خوئی روو له هه ولیری ده كات ، ایواره له یانه بیبارې
سووره ره كراو ده خورا له پاشان له گه لچه ند براده ری-کی كه به کیکیان
(عمره سوهر) ی به ره وان ده بی ده چنه سینه مای س-وور له گه رانه وه دا
له حاسنی نه وشوینه كه نیزیکی میوانخانه ی شادی (اوتیل فرح) به براده ره كانی
لاده دن نه ویش راستا و راست به شه قامی مظفردا به ره و ته بر او ابه ده روا
كه بچیته وه مالی سعدی برای

که اهراست اوتیلی ک-و کب الشمال تی ده پهری زهت ده با ه-ه ر
 چونیکی ده بی خوئی ده گه به نیته چایخانه به کی بن قه لاتی و لی ی ده که وی
 وادیاره به خوار دنه که چیسک بلدانه ی زه هر اونی بو و به لام خه ل-که که
 وایان ده زانی سه ر خوشه ایتر به عه ره بانه ده ی نیررینه نه خوشخانه به لان
 له به ر چاره زه شی و به دبه ختی تی دو کتوری پاسه وان نه وشه وه له سه ر
 م-یزی ده و له مه ندی کی شاری خه ریکی خوار دنه وه ی بو و
 به سه رنی زانه گه یشت

ایتر به وجوره نه ودله پر تاسه و آره زووه زوره ی زیانو
 خوشه ویستیه له اییدان کتوت و وه ستا
 به لام ناوی دلدار ، ههستی دلدار ، هه لبهستی دلدار ، گیانی پانکی
 دلدار نامرنو به لککو و له ناو دلی هه موو کوردی کی آبر و مه نددا
 وله ناو میزووی و یزه ی کوردستانی دابه یادگار هه تاهه تابه ده میینه وه

خوو رهشتی دلدار

دلدار گهنجیکی - وورو سپی موزمردی بالامه یله و بهرزی میسری
گوشت بور ، دوو چاوی گهشی را کیشهری نیکانیشی هه بوو ، له کانی بهر
کردنه ووه - ییکدانه ووه دا چاوه کانی و یل ده بوون ، وهرام له مست و تابلوی
قسه خوش و به جی و زور جار له کانی قسه کردن دامه سه له ی جوان و راژو (نیکته) ی
خوش و قسه نهستی نه هینایه ووه ، شاره زاییکی باشی له ژبان و گوزهران
و آکاری کورده واری دامه بوو له سه ره نای قسه کردنی دا زمانی ده گبرابه لام
که ده کونه گرمه ی دوان که مرئی ده گوت که بگیری ، سه پر نه ووه - بوو
نه ی ده توانی له سهر قاقه ز ووتاریک بخوبینته ووه که چپی که کو بوونه ووه ی
زور گوره له بهر ده میزی پیوه ره دا را ده ووه ستاو بو ماوه بیکی در یژوله بهر زور
باش ده دووا کو بوونه ووه ی که قسه ی تیدا کرد بی کو بوونه ووه ی نامه نگی
نه وروزی ۱۹۴۸ بوو دا وای لی کرا که ره ده بی به نوس - بن ووتاریک
پیشکش بکانه ویش و تاره که ی نوسی به لام له کانی خویندنه ووه دا سه پیری
کاغزی نه ده کردو هره له بهر ده ی خوینده ووه زمان گبرانه گشی ووه نه بی
زگ ماکی بوو بی به لیکو و خوئی نه گیر یته ووه کانی له بیستانه ده بن له نه مه نی
چوار سالان دا ده بی توشی نه خوشیه کی زور گران ده بی

وسالیکي ره بهق ۴۰۰ خایینی و ه له و ماوه بهدا تووشی ۴م زمان گیرانه ده بی^۷
 دلدار گهنجیکي چ-ار تیرو گران وسه ننگ-ین وزور به وزبو ،
 هه رچه ند لده وری هه ژاریش دا بوه وه ژباوه به لام آبرووی خانه واده بی
 و خو^۷ به که م دانه نانی ه-ر پاراست-وه له مذکراته که بیدا ده آلی :
 (تصور کن که جار جارده چوینه قصری . هه لاهه فنه ندی له وی شیرینی وشه کریان
 بو ده هی نام نه که ره ری بگرم به لک-و و ته ماشاشم نه ده کرد ، له به ره وه هی نا
 که گو یا نه مزانی بی^۷ هه وانه خوش و من لی یان محروم و ه یا ح-ه زم
 لی یان نه بوو بی^۷ ، به لک-و و ام چوبوه میشکه وه که له مالی خهلق ته ماشای
 شتی خهلق کردن خراپ-ه . . . ده لی ئیستاش هه ره له-ه ره ئ-ه و
 خو وه ماوم ، واتاده توانم زور به آسانی له گهل چ-اخنی ژبانی خ-وم ،
 خو م ریک^۷ بنهم ، هیشتا که به فکرم دانایی^۷ به تاییه تی ح-زم چ-و بیته
 چ جووره خوار دنیك ، وه یاله چ چه شنه خوار دنیك بیزو بو م کرد بی)
 . . . نه مه هه ندیک بوو له ره وشت و خووی دلدار .

له دهست چهرخی چپ گهرد که نهی هیشت دلدار بگانه
چله پوپه ی آوات

ایره دا ژبانی کورتی دلدار زور ده شو به پیته ژبانی
شاعری گه نجی نازادی خوی تونس (ابو القاسم الشابی) ،
که بلیمه تیک بوو له بلیمه تانی هه له ست و ته نیا ۲۵ سال ژیا .

پایه ی زانستی و شوینه واره کانی دلدار :

دلدار خوینده واریکی ووریا بوو هه له مندا لیه وه
وه کو و باسما ن کرد بوو کومه له په رتوو کیکی باشی میژو وینی به
کور دی و عه ره بی خویند بووه ولی ی ورد بو بو وه وه
نه مه بیجگه له دیوانه شه ره کوردیه کان جا دوا به دوا ی
نه مانه بیجگه له کتیه کانی ثانوی و حقوق هه ر کتیییکی
که وتبایه ده سنی زور به شه وه وه هی خوینده وه وه
زور مه راقی فه لسه وه زانینی آینه کان بوو

به و دوا یه شاره زاییکی باشی له سه ره تایی فه لسه دا هه بوو
ته نانت هندی نویسی زور ریک و پوختی فه لسه فیشی
هه به له ۱۵ تووزی سالی ۱۹۴۰ دا له شه قلاوه چاوی به
(بیه فرج الله) نه کوی که اهم کچه و پژه وانه
به کی که له به هائیه کان ، دلدار زور به احترام وه باسی
هم و پژه وانه ده کت و زور به هره له ووتاره کانی و هره گری

وه بو جاري دووهم له به غدا له مانگي كانوني به كمي ١٩٤٠ چاوي
 هي ده كه ويته وه كتيبي (بهاء الله والعصر الحديث) ي لي وه رته گري
 و بو جاري دووهم زور به وردې نه بخويسته وه چونكه جاري به كم
 به كوردې له سالي ١٩٣٧ دا خويند بو به وه ، كتبه كه ي پروفيسور
 نه سلېمند دايما وه و خوالي خوش بو محمود جودهت كردويه به كوردې
 جادلدار هه چند له هه نديك رو وه وه زور به م دينه هه لده لي به لام له هه ندي
 رووي تره وه ، به نايه تي له رووي مسأله ي اساسي به وه ازايه تي كوزو
 به روه ردگار كه ردوكيان له لاي نه وانه وه به كشتن ، ره خنه يان
 لي ته گري • باسه فه لسه فيه كه له ژير نه م ناوه دا به ردي نوسراوه
 (في طريق الى معرفة الحقائق)

(انتقادات الى قلب البهائين)

به راستي باسيكي فه لسه في و آيني و زانست و زور زانايانه ره خنه يان
 لي ته گري و سووريشي ده كانه وه باسه كه ناميلكه ييكي لي ديته
 به ر ه م

دلدار بي جگه له كومه له هه له سه ته كه ي نه مشوينه واران ه شي بو به جي
 هيشتوين :-

١ - في طريق الى معرفة الحقائق : باسيكي فه لسه في و لاهوتيه ره خنه
 له بهايه كان ده گري هه روه كو

١ داخه كم برقا به ريگ اي چاپكردي نه و دوو هه له به ستانه ي نه دا :-

١ - نه ي رفيب ٢ ليره گه رچي نه سو

باسمان کرد .

۲ - ووتاریکی کوردی به ناوی « عمرخیام » نوسراوه ، به شیک به شیک
نهم ووتاره به دوو جار له گه لاویژا بلاو کرایه وه .

۳ - زمانی کوردی وادیات : ووتاریکی زور به ترخه به زمانی کوردی
نوسیه وه هیشتا بلاونه کراوه ته وه زور جوان تیت ده گه یینی ته ده بچیه
وزمان چیه ، جیاوازی چیه له میانینا و به راوردیشیان ته کا له گه ل موسیقا
وپه یکه رو وینه کیشی دا .

۴ - ناگزوری کومه لایه تیمان : ووتاریکی کومه لایه تیه به شیک
له گه لاویژا بلاو کراوه ته وه .

۵ - اقتصادناالو طنی : باسیکی ئاب ووری و ساسیه
له توتن ته دوی به زمانی ره بی نه ووسیوه .

۶ - مذکرانی یونس ره ووف (دلدار) : له دووا سهالی حقه ووق دا
دهستی به نه ووسیانی کردوه ، می ژووی ژیانسی
خوبه تی ره له ژوژی له دایک بونیوه و تاده گانه سهالی ۱۹۳۶
له گه ل به ره هاتیکی می ژووی بنه ما هی خادم سجاده ،
گیوی می موگریانی

(ئەي لاو)

تەرى ئەي لاو لەھىچ وەختى ئەكەي مایوسى زىنتى
دەبى ھەردەم ئەزم دارو دەواى دەردو برىنتى
لەمەيدانى تەقدىمدا تەلاش تەسپى نەجاتى
لغاوى تەسپەكت (فكر) و (علم) ئاوزىنگو زىنتى
بەلەي دايم ھونەر مەندەبە لەمەيدانى نەبەردى دا ،
بەھوى عەقل و ھونەر مەندىت دەبى تېشكى زەمىنتى
لەنيوگەلدا تەبىي اعلانى جەنگى كەي لەگەل جەھلا
علم چەك بىي لەنەم جەنگە وەتەن جىگەي كەمىنتى
لەرىگەي شان و بەرزى دا دوور تەندىشىكى وریابە
منافع پەرۋەرى مىللەت تەبىي ئامانجى زىنتى
ئەكەي بو بەرزى تەنجامت برى خوئىت لەبەندى كەي
بە بەرزى شادو مەسرور و بەنزمى زىنى شىنتى
لەوختى گەنجى گەنجى دا دەبى رەنجىكى گەنجى دەي
نەوەك وەخت برەنجىنى لەنيو جىگەي گاو نوئىنتى

له دنیادا حەقی زینت هەیه تاکو ونه فس دانسی
 بەلام چاگو رهوشتی چاک دەبی ئایینو دینت بی
 برای تو نه هه موگوردیک وه بووالن که ناچهی که
 نه کهی دل پیس وجوین دهر بی بهرام بهریان وه رینت بی
 به گه رلاویکی گوردی تو ده بی دل پاکوبالابی
 نه وهک «دلدار» ی دل په ره دلت قورانی دینت بی

ئومید

چاوه کانم لیل و ویل بون گواستارم دهر نه کهوت
 دل له تاوی دهر دی گلپهی سه ندوه گوئاور ونهوت
 روژه هه لات و زینده گی دا گشتی عالم کهونه ئیش
 چاوه نووری افقی دورم روژی من کوا؟ دهر نه کهوت
 نهی خودایه تاری نیگبته کهی نه بی لاجی خودا؟
 تابه کهی چه نگه چرری من ساله گه ل تو هه شت حهوت
 به سیه تی (دلدار) زه مانی شعری بی مه عزانه ما
 هه لسه چاره ی دهر ده کهت که بی تفکر ریگه چهوت
 بیتو نه سپی چه ندأصل بی سواری چالاکی نه بی
 قابیله دهر چنی له مه یدانی جدالو جیگه رهوت؟

ٲه‌ى ګورد

ٲه‌ري ٲه‌ى ګورد له ٲيو ګه‌لدا هه‌ ٲا ګه‌ى ما ٲودا ماوى ،
ګه‌ ٲاله م سه‌ر به‌ ځون ګشتى ٲه‌ ٲوش به‌ يو ه‌دى ٲيو داوى
ده سا ٲيرى له‌ ځالى ځوت بګه‌ وه‌ سٲى به‌ زيللا ه‌ ګه‌
به‌ لى دو ٲن ٲي ګه‌ راو ګه‌ر يووى و ٲستا ګه‌ به‌ ځوت راوى
ګه‌ مه‌ر به‌ سٲن له‌ ٲيو ګه‌لدا بنا ګه‌ و ٲش ره‌وى ٲينه
به‌ ٲيرى ګينه‌ به‌ ٲه‌ مرو له‌ زينا فه‌وت و ګوز راوى
ده سا هه‌ لسه‌ به‌ هوشيارى نه‌ فه‌وت اوى به‌ به‌ ګجارى
له‌ ٲيو به‌ ندى معذب دا ٲه‌ مينى قورر به‌ سه‌ر ماوى
زه‌ مان ٲيمه‌ به‌ شيشى ګه‌م له‌ سه‌ر ٲاور نه‌ بر ٲينى
سه‌رى سورر ما له‌ ګه‌ هلى ٲو هه‌ ٲا ګه‌ى ٲو نه‌ بر ٲاوى
ده‌ى (يوور) ده‌ دوى (داره) به‌ لام ګه‌ لګى ٲه‌ و يش داره
به‌ هوى ګورده نه‌ ٲو ګافل ګه‌ وا ٲه‌ مرو شګان راوى
ده‌ سا ګيره‌ت ګه‌ مه‌ وه‌وى له‌ به‌ هر ه‌ى ٲين مه‌ حرومى
در ٲن ګه‌ ٲه‌ مظلومى ګر ٲندوى ٲه‌ شه‌ فه‌وت اوى
ګيهان ګيران هاو ٲيره‌ت ګه‌ دو ٲينى هه‌روه ګو ٲو بون
ٲه‌ وان وا ٲي ګه‌ يشتون و نه‌ ٲوش هه‌ر ګال و هه‌ر ځاوى

بو گوڤاري روناكي

رؤناكي ناول چـ ۹ نده لامخوشـ ۹
عالم بهـ سايت دلي پر جـ و شـ ۹
تاريـ كي رؤبيـ دهركوت رؤناكي
بهـ علم و فـ ۹ زو رؤخساري پـ اكي
شوعـ له بهخشي كرد له كيوو بيستان
زيندوي كردهوه عيلمى كوردستان
بهـ هوي رؤناكي هـ استاين لهـ ۹ و
بهـ ري مان بهخست نهحسي وشومي شو
مژده بي وهـ تن خاكت رؤناك بهـ وو
بهـ سايهي شوقي لاولت چالاك بهـ وو
نهحسي و شووم رؤبي لهـ سر ليوانت
رؤناكي جيـ ي كرت لهـ روي جوانت
نوميد پهـ يدابوو بلاوبين فـ ۹ ن
بنوبين خزمهت گوزاري وهـ تن
ميلهت ! رؤناكي ما بهي ژيانـ ۹
نو بهي چالاکي لوي جـ وانـ ۹
انجا سهـ بيري کن هـ ونهري قهـ لم
تاكو هرزي گين عراق و عـ ۹ لم
خودا رؤناكي دورگي لهشفاق
شوعله بهخشي گي لهخاكي عراق

فهل لك

له گاهل (عونی) دایناوه

نه وی که س بیٚ فله لك دایم له خوینی خوی نه که وزینٚ
که په نجه ی شیر ی نیکبته هات ره گی آثاری دهر دینٚ

له ژیر په رده ی صفا به خشی له ساقی بی ده سی گهر دون
به خوشی مه ی ه زار عاقل خه یالاتی خه می دینٚ

که طالع روئی نیکبته هات طبیعت قاعده ی وایه
له چیمه ندا چه قول هه لسیٚ نه بیٚ شیر ی کی بشکینٚ

له سایه ی به ختی به د به ختی زه مانه هه ر که سی که س بیٚ
نه مای داری نه میدی به هه د میخنه ت نه لهر زینٚ

ده ساتیره ی به شه رسه بری له په رده ی سینه مای ژینا
به ره نگی سووری خوینی که ش چه گو لگون رنگی ده نوینی

غرق به وونی هه مو که س هه رله نیه وئاوه به لام بومن
به عکسی قاعده ی عالم هه واماسی ده خنکینٚ

نه که رچی خوین رازان ناخوشه نه ممان له لام خوشه
نه که ر خوینی رزا نه سرو سبه نیٚ لاله نه وروینٚ

له نیو دنیا ی نه مه ل (عونی) به عزمیه لك و نشاطیٚ به
ده سافه رزه نه نوش (دلدار) دلی سستیت به ووتینٚ

ٲهٲ خوداٲه

ٲهٲ خوداٲه ٲالي عالم ٲاق شاياني نٲه
مٲحنهٲ و ادبارٲ زور و شهدي بيٲزاني نٲه

ساٲزاني بوٲٲه من و امعرضٲ شكو اٲه كه م
ٲابزاني قدرهٲٲٲو ٲاق و جداني نٲه

زامه كهٲ بيٲ مه ره م و بوٲگشتٲ عالم ساريه
دهرده كه زورنٲش دار و قطعي دهرماني نٲه

ريگه بيٲ بهش كمردني رزقٲ له دونيا شاهدن
هٲنديٲ كهس افرادي لورت و هٲنديٲ كهس ناني نٲه

روزيٲ فهرموت (ليس للانسان الاماسعي)
هٲيٲ كه سيٲش هٲنديٲ فلاحيٲ ئيش و كيلافي نٲه

ئيش له كات و ره نٲج شه دات و رو و توقو و توزك بهٲالٲ
ٲاخري بيٲ سود نه مٲنيٲ سال كه باراني نٲه

دائه مینوی رنجهر و دوس لژئه نو قورر به سهر
 راسته شاهی بی شهریک باکی گه دایانی نیه
 سا به ریگه ی ژین دزینی مهر رنه کا گیسک نه با
 چونکه برسی و بی نه وایه مایه بی مانی نیه
 روژی هات و روحی دهر چو ولاشه کی که و ته ثری
 لی ی نه دهن بهم گورزه گهوره واکه ایمانی نیه
 سابه سایه ی قودره تت بوو مالله کی بی به هرهما
 خوقضایه سرقه تی کرد راسته گوومانی نیه
 بوچ له دنیا رنجهر و بی بی نه وای آخردت
 چونکه وه کمن غائله ی دل عزه تی گیانی نیه
 گهر له افلاکا هه بایه حا که کی تر بهر قهرار
 سانه چوم نه ووت: « خودای من سودی انسانی نیه »
 رهنگه که مدیده و مه لایان هانی خه لکی و ابدهن
 کوشتنی (دلدار) حلاله چونکه ایمانی نیه

((مهی))

مهی له بهر دهمی که نیمرو عاده تیکی جاریه
عاده تی چی مؤنسی چی پیشه یی بی کاریه

جای بیگم فرر نه کیت آره هستی. د اشادی ده کی
شادو نوشی چی بی یاران عیله تیکی ساریه

عیله ته صحه ت نه با غاره ت گره ریکه نیگ به ته ،
لازمه نه سلیمی که ی ، نه سلیمی که ی ناچاریه ،

هه ر که سی ادمانی مهی کرد خوی ناخانه داوه کی
ناخری هه ر رنجه رو یه هه م له عزه ت عاریه

فهرقی انسانو ولاغ نه ندیشه یه ، نه ندیشه یه
بونه مانی عقل و ادراک مهی دزیکی کاریه

چهن که سیکم من نه ناسین خاوه نی جاهو شه ر هف
نیسته منکوبی شهرابن پیشه یان غه مخواریه

صحه تو مال و شه ر هف رو یی له باجی باده یان
عیش و نوش هه ر زیلله ته تا ناخرت به گجاریه

نه ی نه کی گیانه بنوشی نه م نه داته ی مخربه
چونکه ناوی خوش و کاری عه یی زاری ماریه

لاوی کوردان

تو ژوانی نهی و نهن نیمرو که بوچی بی بهشی ؟
بوچی دهستی شهو نیشانی توته دانامه ی ره شی ؟
پیت بلیم نه سبابی گه وره ی زیله تو چاره ره شی ؟
گه نجی کوردان هر له ده وری مه ی اکن غیره ت که شی ؟

وهختی باده دپته مجلس ناوی کورد دپته زوبان
ساوهره سهیری فکرکو ناخوداخی لاوه کان
رهنگی ناله واله گویچک دا نه لیتن بی گومان
لاوی کوردان هر له ده وری مه ی نه کن غیره ت که شی

واله گهل دهنگی تفهنگ و ناگری ده ورا نه دا
واله گهل ناله ی وهتهن گهردی له هم زیندانه دا
دپته گویم دهنگی به سوژ هاوارنه کا له م آنه دا
لاوی کوردان هر له ده وری مه ی نه کن غیره ت که شی

نه سلحه ی هر میلله تی ساده ستو بازوی گه نجیه تی
روژی شوعله به خشی نومید فکر و کاری گه نجیه تی
مه ره می زامو برینی کرده وهو هم ره نجیه تی
لاوی نیمه ش هر له ده وری مه ی نه کن غیره ت که شی

چونکه میلله تیتولهش بی لاوه روحی نهمله شه
یتونهم روحه نه مین بی نه ولژیینا بی به شه
عینی دهرده کورد که کهوته دهردی کاری داوه شا
لاوه کانی ههرله دهوره می نه کن غیرهت که شی

میلله تی گهر که نجی سست بی مردوه عیلهت نه
تا کو ما بی نیو دهرونی بی جبهه فاو عیلهت نه
شادمانی تهختی زینو تاجه گی عزهت نه
لاوی گوردان ههرله دهوری می نه کن غیرهت که شی

میلله تی گهر لاوی چوست بی زیندوهو هیچ نامری
هیچ به زیللهت دستوپایان واله بهندی ناخبری
سه دهه زار تیغی زه مانه بیته و نه ستوی نابری
لاوی نیمه ش ههرله دهوری می نه کن غیرهت که شی

عیه به عیه به لاوی گوردان سهیری لاوی غیره کن
فکری بی باگی به سه رچوو ساله که لله به فره کن
دهوری نوستان به سه رچوو سهیری نه م ناوده وره کن
عیه به چی آربه س له دهوره می می نه کن غیرهت که شی

سه‌یری ناکن لاوی‌غیره گشتی بازووی قوه‌تن
گشتی سودبه‌خشی وولات و مهرکزی سه‌دهیمه‌تن
بو‌به‌جی هینانی کاری جوان له‌ریگهی میخنه‌تن
سه‌یبه‌چی تر به‌س له‌ده‌وره‌ی مه‌که‌ن غیره‌ت که‌شی

لاوی‌غیره دینه‌سرخو جانفیدا کاری‌که‌ن
بوژیانی نیشته‌انیان گشتی خوینکاری ته‌که‌ن
جاله‌بو‌فوتانی دوژمن‌راوی ه‌غیاری ته‌که‌ن
سه‌یبه‌ئیو‌ه‌ش هر له‌ده‌وره‌ی مه‌که‌ن غیره‌ت که‌شی

سه‌یری ناکن چهن‌به‌تینه ده‌ستی لاوی‌غیره‌وا
بی‌تو وه‌ختی قینی‌ه‌لسی و کوله‌مشتی (۱)۰۰
واله‌ترسانا ته‌له‌رزن گسای گ‌ردونو سه‌ما
لاوی‌گوردان به‌س له‌ده‌وره‌ی مه‌که‌ن غیره‌ت که‌شی

واشعاری عصری یستم هیمه‌ته هیمه‌ت بکن
میوه‌یی داریکی هیمه‌ت خزمه‌ته خزمه‌ت بکن
مهره‌می زامو برینان قدره‌ته قدره‌ت بکن
ئیوه‌تاکی هر له‌ده‌وره‌ی مه‌که‌ن غیره‌ت که‌شی

(۱) ووشه‌ی دوانی ته‌م به‌یسه‌له‌م سه‌وده‌ه ک‌یا نه‌ماوه و خ‌وراوه

سه‌یری نه‌حوالی وه‌ته‌ن‌کن چو‌ن‌زه‌بوون‌ومردوه
 سه‌یری کاری ده‌ژمان‌کن چمی‌به‌حالی‌کردوه
 سه‌یری ره‌شمالی زه‌لالت‌ناسمانی‌گرتوه ،
 ئیوه‌تا‌کی‌هر‌له‌ده‌وری‌مه‌ی‌نه‌کن‌غیره‌ت‌کشی
 سه‌یری‌باغالی‌وه‌ته‌ن‌کن‌ووشکه‌کو‌تونه‌خه‌زان ،
 سه‌یری‌غونچه‌ی‌نه‌وشکوفه‌ی‌چه‌ندبه‌بی‌نازه‌لوهران
 شاهدی‌بی‌کاری‌ئیوه‌ن‌واکه‌وا‌ئاوی‌برران ،
 عه‌یبه‌تا‌کی‌هر‌له‌ده‌وری‌مه‌ی‌نه‌کن‌غیره‌ت‌کشی
 عه‌یبه‌ئیه‌ی‌لاو‌خاوه‌نی‌نه‌مشاخ‌و‌داخی‌گوردی‌تو
 خواوه‌نی‌تاریخی‌خوینیزو‌دلیری‌و‌گوردی‌تو
 عه‌یبه‌بی‌کاری‌هه‌تا‌کی‌سه‌یری‌ناکی‌مردی‌تو
 عه‌یبه‌چی‌تر‌به‌سه‌له‌ده‌وری‌مه‌ی‌مه‌کن‌غیره‌ت‌کشی
 هه‌لسه‌ئیه‌ی‌لاو‌تیت‌که‌یینم‌میللیه‌ت‌معنای‌چیه
 تابزانی‌لاوی‌غیره‌مذهب‌و‌ریگای‌چیه
 یاله‌بو‌نامانجو‌ژینی‌کرده‌وه‌ی‌هه‌متای‌چیه
 هه‌لسه‌بیبه‌به‌سه‌له‌ده‌وره‌ی‌مه‌ی‌مه‌کن‌غیره‌ت‌کشی

میللیت یعنی به نووکی رمبی دوزمن بی به هوش
سهیری اطرافت بکیت و دانیشی هندی به روش
ناگری هستی به زیلله تان له دایدا بیته جووش
هه لسی انجانه که له دهوری مهی بگه ی غیرهت کەشی

میللیت یعنی له زرهی توقو و رنجیر راپهری
توقی به خسیری له تهستوی خووت و میللهت لابهری
بییه سهه ر خووت و بزانی تو له ریگا لادهری
هه لسی انجا بهس له دهوری مهی بکە ی غیرهت کەشی

هه لسه بیکاری هه تاکه ی بی حقوقو به دکر او
هه لسه بیکاری هه تاکه ی هه ی له ژیر خاک دارزاو
هه لسه بیکاری هه تاکه ی ، معرضی اهدافی داو ،
هه لسه ، هه لسه ، بهس له دهوری مهی مه که غیرهت کەشی

هه رکه سی پستی به گهردون بهست بی پستی شکا
هه رکه سی چاوی له دهستی اجنبی بو گویر کرا ،
کامی لی ده ربوو له ریگه ی سهه به خووی داویا ،
هه لسه ، هه لسه بهس له دهوری مهی مه که غیرهت کەشی

میلله تی گهر خوینی نه رژی دهست و بیی ناکریته وه
بی کبفاج گوفتار و ثقیه ی زین پیی نادریته وه
باده و مهستی مقامی حریت ناکریته وه
هلهسه ، هلهسه ، بهس له دهوری مهی مه که غیرهت که شی

(ئیش)

دل به دووی نه فسانه کوتو وای نه زانی وانه بیی
ئیشی دنیا ره بجی بیی ناوی به خووی کوتا نه بیی
نه ی ده زانی نه و به آرق داری نه مید تاوبدا
گهر به خوین به نیی بکا نه و جاسه مهر په یدانه بیی
لفظی (نابی) نابی بیزانی که لاوی گوردی تو
هه و به کوشش دیته بهر باغی نه مل احیانه بیی
(طالع) و (اقبال) هه هه می پایه به ندی بی هونه
عززی مهردانهت بیی هه ر چیت نیاز بیی وانه بیی
نه ی برالاده له فکری کونو زووسا راپه رره
کاره کهت چاریک بخه ره نجت هه بیی خووی چانه بیی
مردنه زینت به بیی کاری له سستی لایسه
هه ره ره بجی لاوی وه که تو نیشان تاوانه بیی

(دل)

له گهل (عونی) بهیه گه وه دایانناوه

دل له بهینی طلعه تی رووو زوانه کی ده یجوورته

گهاهی مه یلی شه و نه کات و گهاهی مه یلی نوورته

به حری عهانی سر و شکم وابه دهم گهیریانه وه ،

پررله دانه ی گه وه ره ه — م له علی وینه ی سوورته

باده کت پرر زه هری مار بی پیم بده ی نوشی نه کم

چونکه طبعم هیند مطیعه بهنده ی میسوورته

سائنه زانی چهنده شیوه نه ودله ی بیهاری من

په ی کراوی تیری غه مزه ی چاوه کی مه خموورته

ناسمانی حسنی رو خسارت له نه بر و وچه رخی روو

تاقی نه بر و ت دوو هیلال و چه رخی گولمه ی خورته

خونچه کی نه شکفته ی لیوت له باغی مقصدم

تاده ی پشکو و تنی دل بولبولی منظورته

ناره زوی نه م شعره (دلدار) توله عونی بو نه کی

چوونکه نه م غه مباره دایم بوو تنه مجبوورته

﴿ بۆئەو كەسەكە . . . ﴾

لەبن سايەى چەمەن زارى بەھارى
باپىكەوہ بين يەك دل و رووخوش
دل روون و خرۇش . باراوي بگەين سا
ھەلبەستە من وتو ، دلى ىر جوش
تەنھايى بىابانىكى پرر سوز ،
جالەرىوہ ئاوازاى زەمىن سوپى سرور
سابەسيە غرور ، ساتى بىيەين سا
من زەى دەمى دلدارى و تودەنگى طور

خزمەتچى نيازمانە شتومەك لەزيان
تخفەى دەسى دلدارى يە بەنرخ و بەھا
پەر ويزو معلا ، كاتى بچنەين سا
من بەستەيى بەر جەستە و تونير گزى شەھلا

پرر زەمرەمە باغىكەزەمىن تووم ەبى بەدەم
خوش نەشوە چە جامىكەزيان ساغرى گلگون
توشەرى مجسم من شاعرى ملہم ،
تووسن وفسون من ەمدەمە مەفتون

﴿ قەل و رۆی ﴾

بەك لە پەندە خوێشەكانی ﴿ لا قونتەین ﴾ ی

شاعری ئیسك سووکی فرەنسە بە کردومە بە کوردی

رۆژی لە رۆژانە قەلی	راوەستا بو لە سەر چلی
سەلکی پەنیری لە دەنووک	ویستی کە پێخوا لە هەلی
رۆیوی بە لایا تی پەری	چاوی بە قەل کەوتو مەلی
ویستی بە فیلی لی سەنی	دەسی پی کرد پی ی هەل بلی
ووتی : ئە ی بولبولی زەمان	ئە ی نەغمە خوانی سەرتە لی
یستوو مە من ناوبانگی تو	تەخوا گورانیم بو بلی !
قەل وەختی زاری دا پەچران	پەنە پیری کەوتە بێن تە لی
رۆیوی پەنیری قوزتە وە	بەلام لە پیش ئەوە ی هەلی
ووتی ئە و جا بە سە ئە فام	کویت لی بی رۆی بۆت بلی !
وەختی شتیکت گرتە دەم	کەرمە بە گورانانی مەلی
ئە مەیش کەرانه بی کەوا	تەفرە دەراوی تە و چە لی

شعارم لە ژیا نا ئە مە یە

بە لی خوێشە ئە مە ل کەر بی لە سەر ئە م رینگە بەرە نە ج دە ی ،
بە لام کەر هەر خە یالات بی ئەوی هەت بی ئە ویش ئە روا

(دلدار)

﴿ گوردستان ﴾

گوردستانی خوش، نیشتمانی جوان
تو قبیله گاهی منی بی گومان!
چاوم بشکورتووی شاخته کانتیه،
فییری ژیانسی باخته کانتیه
دهنگی شمشالی شووانه کانت
زریق و باقی جووانه کانت،
قاسپهی (کو) انی قهد گیوه کانت
خوررهی تاوه کی نشیوه کانت
نهمانه همووی گویان کردمه وه
ههوینی شعری دلیان گرتمه وه!
نه ونه مامی بسووم لهم خاکه رووام
به خوشه ویستی وولات تاودرام
به لپی گوردستان تو منت خولقان
تو منت خولقان بیست به خشیم ژیان
خوشی ژیانم خوشی ژینته،
ئیشی ژینی من رژی شینته!
چونکه گوردستان، نیشتمانی جوان
تو قبیله گاهی دای بی گومان!

﴿ رِوْلَهی تازَه ﴾

من رِوْلَهی کوردستانم	تازَه رِوْلَهی کوردانم
تاگو وولات سه رکهوی	فیدایه روح و گیانم
پیوستم به زانینه	زانین بناغهی ژینه
که رگه لی بی زانین بی	که رزیندوش بن مردینه
نیمه به یانی گه بچین	لهم خا که دا له ره بچین
ره بجدان نیشانه ی گه بجه	نیمه ش خولقاوی ره بچین
وه تهن باخی جینانه	محتاجی بازوو وشانه
هه رکه سی گوشش که ربی	لهم باغه باغه وانه
وه تهن محتاجی تو یه	ریگا که ت جوست و جو یه
میلله تی سست بزیستن ،	لهمه یدان وه که و گویه

ئەم قسانەي من كەوا بوت ئەكەم
 بزرينگي تەوہ لەگويەتا ھەردەم
 راست گويە دايم قەد درو ئەكەي
 وەختت بەبئي سود تو لە دەس ئەدەي
 تەيگوشە دايم ھەروەكو ھەزنگ بە
 لەمەيدانی زين نامادەي جەنگ بە
 ئەواييت ئەلەيم چاكي بزانە
 زياتي مەردی باری گرانە
 ئەك و ابزانی وەك زیني دوئي
 دەخوي و دەنوي لەناو نووي
 ئەوہ زین نيە كەوہك ژن بريت
 ئەبئي ھەم تازاو ھەم مەزن بريت
 روژي كەھاتو تو پي گەيشتي
 چاوت كردهوہ لەزين گەيشتي
 ئەيني زيان كيويكي بەرزە
 ريگەي خوارو بەتەرسو لەرزە
 گشت كەندو كووسپ، دەوہنە، دارە
 پسرر لەدررن دە دوپشك و مارە

سەر ریگهت هه موی دانه یه و داوه
 نادان ودانا لهوا داماره
 گیانه کم ته بی تو لام ریگایه
 له م دانه و داوه و چه رخ و ده زگایه
 گه لی ماندووبی ، آره ق بریژی
 ته م دهردو ئیشه بهك بهك بچیژی
 له ری ی سهر که وتن ته بی پیش کهوی
 هه تا بکهوی زیاتر سهر کهوی
 نیشانی تیره ی خوت بده ی ریگا ،
 که ریز ببهستن برون به ش-وینتا
 تو ته بی چرای زانستی هه لکه ی
 ده سم داوینت ریگا وون نه که ی
 یرو هوشی خوت به کار بیهینه ،
 ته م دانه و داوه بهك بهك بیهینه
 تا کو و ده رکهوی له هه مو دنیا ،
 چه ندیان کرد بمری گه چی کورد هه رما

ئەي بادى شەمال (۱)

ئەي بادى شەمال^۶ ، ئەي بادى شەل^۶

بۈستەي^۶ ھەوايى دۈي پىرر زوخال^۶

دەستىم دامينت ئەچى بوگوۋىندەر^۶

ناچى بوگوۋى مائاۋاي دولبەر^۶

وھىكارەب دەخىل گەرچوۋى بوۋئەولا^۶

مەۋەستە تاگو بەردەي لەيلا ،

مەۋەستە تاگو لاي شوخىي^۶ كەۋا

تېرى نىۋىنگاي لەددا روا

لەمچەم و ىشەۋەردەۋ كىۋانە

بىي^۶ بى قوربان لەم رىگەۋ بانە

شىتېيكي رسواۋ ، رووتو قووتىم دى

فرمىيكي ئالى ۋەك ياقووتىم دى

روو لەخوۋىن خالى زەغفەرانىم دى

چاۋى لىي^۶ لىۋ وىل^۶ پىرر گىرمانىم دى

ھەيكەلى مردووي بەس ئىسقا نىم دى

قەدى چەماۋەي ۋەك كەۋانىم دى

(۱) ئەم ھەلبەستە لەدىۋانە دەسخەتە كى دىلدار بەم جوۋرە نوسراۋە كەجىاۋازى

ھەبە لەكەل^۶ ئەۋەي كەلشەرو ئەدەبىي كوردىيانوسراۋە — ۴۰ —

دیتیم که جار جار تھولیتو بہ بارہ
 دست ہ لٹہ بریتو توی لوت ديارہ
 چونکہ خہالی بہ زن و بالاکت
 تیشکی رووناکي شہوق لالاکت
 نیرگزی شہلای چاوی خومارت
 خہرمازہی زولنی ماہی روخسارت
 فریشتہ ٹاسا ساتی ہزار جار
 خووی نشان تہدا خووی تہدا حشار
 تیتہ ہر جارہ تہومال ویرانہ
 تھوکڑ مہسکنہ ہزہی شارانہ
 ہر روا تی تہگا جہونی وصالہ
 نازانی (تو) نیتوینہی خہیالہ
 دست دریتہ کا بہناکا مہوہ
 بہ جہرگی سہووتاو دل بہ زامہوہ
 کہلیی وون تہبی بانگ تہکا ہہی یار
 بہ کول تہ گریبی ہاوارہی ہاوار

﴿ ئەي نازەنن ﴾

ئەي نازەنن رەواي تەوېجى نازەنن خوۋمازەنن

يىسىم ئەلپىي كە بىيۋەفام

بىي شەرمو رەنگو روو وەلام

لە بانىكا ھەزار ھەوام

بەلام ئەگەر بەم چەشەنە بام

لەم سەنگە سارىيە چوۋن ئەمام

بەلپى لەلای ناھەز وەھام

بەلام . . . بەلام

ئەمن گىرۋ دەي داوي توم

گىرۋ دەي زولپى خاوي توم

دە بەنگو مەستى چاوي توم

مەلىكى بال شكاوي توم

بە شىپى ناو زىراوي توم

خودا پەرسى ناوي توم

ئەي يارى خوم

که تیشکی توّم له زوو پړا
گولی نومیدی بی بوژا

زوخاوی بهستی لی رڼا

عالم له تاوا پی هی هدر

شیت بوو به جاري تیک قوا

همانه ی پهنی هه لرڼا

چ هه لرڼا !

جا جارری داکه سره سره یم

له ره وشتی چاک بی به یم

ناوی زرراندوه بهد فه یم

بی عقل و لاملی ، گر یم

دووروو دوو پشت و زور و یم

نیشانه ی چاکه و بی به یم

دهر به دهر یم !!

ته ی نازه نین

ره وای ته م تازو نازه نین

خو تازو نین

﴿ گوتره باریکه ﴾

ککوو . . ککوو . . ککوو . . کو . کو . کو به سیه نوستن خه والوو

چاو هه لینه هه لسه زوو هه لی ژینت لدهست چوو

ککوو . . ککوو . . کو . کو . کو

نیشکی زیررینی روژسا لونهکی به فرینی چمبا

روون کوردو تری نه ما لزهنگی زیندهگی دا

ککوو . . ککوو . . کو . کو . کو

هه اوملم هه لی بچووک لهخه واپه رری چاپووک

بوخه بات چوستو لهش سووک کهوته گهرران وهکه کووک

ککوو . . ککوو . . کو . کو . کو

لهلای عالم نیوه روو هیشتا شهوه لهلای توو

بی رره نسج کی ژبوه ناخو نوستن وته به لی بوو

ککوو . . ککوو . . کو . کو . کو

ریگه ی ژبان وهکه سه فین هه ورازو سهختو به فرین

ناوخوشو بارگران ژین هه لسه لهخه بانه مرین

ککوو . . ککوو . . کو . کو . کو

ککوو . . ککوو . . ککوو . . کو به سیه نوستن خه والوو

چاو هه لیه هه لسه زوو هه لی ژینت لدهست چوو

ککوو . . ککوو . . کو . کو . کو

﴿ له گهل جاهد پیکه وه دایانناوه ﴾

شهبازی یاشه هینی ، شاهی یاشه هلاری تو

بی دلی بی سروه تی عاشق کوژی خونخواری تو

ظالمی غار هت گه ری تالان به ری بو گیان و دل

له شکری تاتاریه دوزولفه کی تاتاری تو

حاکمی مہستو بی باکی زہد رحمت نیہ

مائل فنایه دوو چاوه کی سه حکاری تو

انورہ بو گشتی عالم ظلمہ تی دوزولفه کت

ظلمہ ته بومن به ته نها انورہ ری رو خساری تو

به سیہ تی جائہ ی صہ نهم باباری میخنت لابه رین

کہ عبہ کہ چ نابی کہ ساتی بیہ نیو گولزاری تو

مجلسی مہستی بیہ ستین خووم و خوت ته ی نازہ نین

کہی زہ بی جاری بیم من مہستی شه کرباری تو

قوت نہ کی (جاہد) دہ دہ دلہم شوخی واکہ چ مذہبہ

چونکہ (دلدار) م ته زانم نایه ته هاواری تو

﴿ له مهيدانی مجانه له ييک دا ﴾

کەسێ کەس بێ له دونیادا کە ساسی دەستی دەورانه

له زینانا کەسی به دکار له جاهی عزهت و شانە

گوناهی کەس ئە بێ چی بێ به غیره زکەسی سه به رزی

به قەدخەندە ی کەسی ناکەس ئە وهندەش ئە وه له گریانە

برانا بێ تعجب کە ی له وه ضعی ناکەس و دوو روو

که و افلاک و گەردوونیش وه کور و وی اوله گورانە

طبیعت قاعدە ی وایه له گهل گوررا و برادوسته

ئەوی ثابت بێ ساکن بێ له به ره ی ژینی حرمانه

ویان خه وینکه ئە ی بینین به تیوی دیت و به روا تن

له په نهانی نیهانی دا ئەوی دانابێ نادانه

له هیچی دا به دی هاتی ، به ره و هیچیش ئە روی غافل

له به ینی ههردوو هیچی دا خه راباتنی بژی گیانه

عبادت چى بوو نه تزانى به غيره ز نيره يدوشه
سهري خوٲ بۇده پيشيني صفا نسيانه نسيانه

به مستي خوٲ له بهستي عه قلو نه نديشه نه وه للاكه
نه وي روٲيوه زوٲيوه نه وي نه بوه له په نه پانه

نه ري نه ي ياري ته نها ييم ، نه ديمي نه مده ي بهستي
له گهل توٲ ساقى نه موارو خه ليفه ي پيري نه بخانه

ده سا كو اجامه كه ي دوٲ نيٲ كه قوٲى گيانى تيدا بوو
ده خيٲرا تيٲكه بوٲ چونكه له بهستي مهستي ده رمازه

ده سا (مه ي) جامه كه ي جامى سه ري كه ي نه لاتون بيٲ
بنوشه باوه رريت وابيٲ كه له م كاروانه كاروانه

﴿ بلی سەر بەستی ئەی لاو ﴾

لەساتییکی وەهائەنگ و لەکاتیکی وها پەستی ،
کەعالم گشتی هەستان نەبی کەی تووش لەخەو هەستی
بەچاوی راستە قینەسەیری خوت کەیت و بەکی هەستی
کەوامەحرومی سەر بەستی لەژێردەستانا ژێردەستی
لەگەل لاوی نەهینی کورد بلی سەر بەستی ، سەر بەستی

بەگور توو پیپە مەیدان و حقوقی گشتی داواکی ،
بەیادی نەوجەوانانی شەهیدان گیان بەر پەکی
بەتیشکی حەق خوراوی کورد دلی تاریکی رووناکی
بزانی سابه سەر چوو وەختی بەدمەستی و بەدمەستی
لەگەل لاوی نەهینی کورد بلی سەر بەستی ، سەر بەستی

لەچاوی گیژە کوردانی . . . مال . . .
شەپۆلی ئەشکی خوینێز دی وە کوجو باری بالافاو
هەنیکە قوڵە گریانی هەتیور وونی باو . . .
نیداکی واجبە بو گشت لەبو دل تینی نەشکستی
لەگەل لاوی نەهینی کورد بلی سەر بەستی ، سەر بەستی

﴿ سزاواری ﴾

له سه رهت دهر دی بی دهرمانی دوریت واپه شو کاوم
له شیوانی جه فائامیزی ماوای دل په شیواوم
ته زانی چی به عه قل و هوشی کردم قه شه ری خه لقی
گه لوی جار لیم ته شیوا خوایه چی بی مبدئی ناوم
ته این : شیئی وه فای هاودهردی یاری میهر و دلسوزی
ته لیم : راسته ، ته این : گوانی له به حری حیره ناماوم
دلی خوم خسته سهر سینی سزاواری و له بوتم نارد
که هاته به ردهمت داته دهی سه گک گویا هر خام
ره قیب و مدعیش بیستا به لامادین به گالته و گپ
بز انم تابه زاری فیسته جوئی و نه جووراوم
له قاقای پیکه نینی فوزی سهر گهرمی ته دهن وه ختی
ته این دوودلوپهی زووت و گهرمی ته شکی دوچاوم
له عانی نه زعه تا بووم ووشکه صوفی هات و لی پرسیم
وه فات جوته و واتم بالله له سهرعه نینی وه فاماوم

لهزانیه وه له گهله جا هـ دې پیکه وه نه مه شهـ ره مان بو کانی نارو

له سالی ۱۹۴۴ دا

(کانی) (۱)

(۱) نه نفیهت کانی ده لین مسک و گولادی تیه که له

داروه کازیشته له دارستانی گونـدی هـ ره نه له

باش نه که ی تقلیدی له نهجی شه له

مه بلی نه شهـارت وه کو جارانه نیایا مه هـ له ؟

بیستوم صاحب زهوق بووی صحبه نت خوش و به نام

مجلست دایم به مه ی نه رشاند شه وو رُوژ باللوام

خوش فسه و خوش رو و خوش خو و مضحک و شیرن کلام

صـهـد معاذ الله که نیستا بوی به صوفی ده رگه له !

بارواندز جاله مه ولا فـ ور بـ پـ یـ ون سـه ر بـ هـ

کانیـ کی پر دوررو گوه ره واله نیـ وی چـ و نه ده ر

شاری هـ ولیرت منیر کرد نه ی شه بوستانی هونه ر

(نانه)

(۱) کانی خـ و ا لـی خـ و ش بـ و و جبار آغا دوغره مه چـ ی بـ ه

جا له نیو ماش هر که شه و دی باشی تسبیح و صلوات
پرر نه دهیته داستانی (قیس و لیلا) و عصات
وا ده زانی چاوه دیرن مجلسی (پاشا) له رات
ووشکه زوینت نه ماوه ئیسته بویته هروله

. . . ده ایی من بعد قاوه ک فرته کیت
عینه که نایابه کت انجا له ناو کیف ده رته خهیت
. پیت ده این ده ست پی نه کیت
جا له به حری ووشکی . . ده ست نه کیته پی مه له

قوربه سهر مجنون چهه تکیکت به له یلا کردوه
قوربه سهر له یلا که قه یست سوو کو رسوا کردوه
قوربه سهر من تا گوئیستا شاعریت وا کردوه
تا « فضولی » . . (کانی) . . مهزله ،

. شاعری «
توله گوی انشاله گوی هه ی گونه صوفی قادری
گونه ده رویشی نه زانم ته قله بازی ماعری
.

﴿ خه نده گه ی بایی ﴾

له ئه آفاقى ژيانى ناهوميدى — خه نده گه ی بایی
فرشته ی پاکی هی وای نیشاندام واکه یه دوینم ،
پریشکی نیشکی تهستیره ی جوان ته مشه و به نه سپایی
به سوزی هاته نیو کونجی دلی تار یه کی پر خونیم —
ده ساده ی مصدری هه سنی

دخه برا لاده ری به سنی

وهه تمان به رازی ته و نه مای شادی بر روینیم

جوانی خونچه یی بو ووا که به نجه ی رازی را کی شای
ده سه بری چهن به وه صلی زولفی خات شادومه سروره
له ر روی راستی ته توش وه ک نه و گولیکی چیمه نی دنیای
که چی تاجی دلی هیشتا دات له م حاله ره نجبه ووره
به خه نده ی نهری دل پاکیت

ته خوم سویندی به ر و ناکیت

ته گهر هه سنی به ژین وایی له جهرگی راستیاد ووره

هه موی نووری ژیانه فیض و نووری ئاسمانی شین
هه موو چه پله ی گوشادی لی نه دهن هه رچی که نه بیینی
له سه ر ته م خاکه گهر دیکین ده ئیمه ش رووله شادی بین

فهراموشی بکهین جاری چاره‌ی تالای غمگینی

به دل زوونی و و و خوشی

به خنده نهك به خاموشی

بنوشین جای دلداری له بهر کهین بهرگی نه سرینسی

دهه لسه باناکهین معبدی پیروزی (دل داری)

له تیشکی روزه له شوقی مانگ له ره نگی به لکه ره نگی نه

که هر گاه ی بلای پاکه له کرده ی قدره تی باری

نیشانه ی کرد گاری که و بناغی به به روی دینه

له شوینی پیرو لسته ی بی

که هسته ی خوشه و یستی بی

له نیو و نه م باخه بی جیگی که نوم لی دبت له اوینا

له په لکی تازه بشکود نووی نه ژاکوی گولی نه سرین

کراسیکی سپی بی گهر دروست که شهنگ و دامه ز شوز

له بهر که و زولفی زیرینت به سه ریابینه خوار چین چین

په ری تیم تیم بهر ازوناز له بوت بین بنه وشه ی مور

به او اوازو نه او نه بجیل

به و نین پیچه که ی اکیل

ببهن کر نووش بلین: نه ی شوخ نه ری زاده ی گزنگی خور

هواکلیلی دل سوژی و دل تارامیت نه کهین پیشک-یش
که هر چه یکی خه م و مل که چ سروشتی نه وجه وانیکه
نیگاری بوو ، به ناکامی ، به گریاوی به نیش و نیش
له زین روژی نه ویستا که هویستی داستا نیکه
به یادی نه ودلای تینوو ،

که چون هاتوو هاش ده رچوو

بررو ناوئابده وسهیری چه پیروز جاویدانیکه
وهره نیوئابدهت تان له بهر پیت دابدهم نه زنو
له بهر وهی نا دل آرامی له بهر وهی چونکه بالایی
خودای شعرو پیری هیوای بلیسهی هستی بهرزی تو
هه والی هاو رره گو خو پنی فریشتهی شوخی میدیایی
له روی چاکو وه فاداری

به یادی جامی دل داری

له هستی خوشی بم هیلی دروشمی خنده کی بایی

﴿ نائومییدی ﴾

زهدهی تیری نیکاهی فیتته پردازی نیکاریکم
گیراوی داوی زلفی مشکباری گولعوزاریکم
تهوی نهیدی بی نیشی دل و یا نیازاری دلداری
چوزانی من له نیشانی چه سووتانو فگار یکم
له دهشتی نائومییدی دا به دهم بایی قهدهر ره ره وهك
به لاشی و ام که هر ساته له گوشه یا کناریکم
به روه تر ساو و تاساوی زرّه ی کاسه ی شهوی پیشوم
به شهو سه رخوش و مهستی جامی قههری رو ز گاریکم
تهری تهی دوستی دلسوزم به بی سوچ من ره ره بچینه
سه بردهر مانی دل نا کا که من په یوهندی یاریکم
سه رومایه ی جهوانی خوّم له ریگه ی رازی تهودانا
له دهر گانه ی وهفای هیشتا هزارو لیو به باریکم
ته بی چون یشت به دلداریم به ستم تا کوئیستیکه
که لی دورین له یه کتر تهوله باری من له باریکم

﴿ لاله باس ﴾

زۇڭىكى پايسز لەپىش نىوەرۇ

لالە باسىم دى زەوى ئەداتۇ

رووت وزگوالا پىروتىك شكاو

بىشتى چەماوۈ لووت لەسەر ئەژنۇ

گوچانى دەستى ، دەستەندى جووت بو

دەنگى نووسا بوو بەھى ھى و ھوھۇ

ھەى ماندوونەبى لالە جو تيارە

وونى « ھەر بۇى ررولەى لەسەر خۇ »

ووتىم : كارى جووت رەنجى لاوېنى

زۇردوورن لەگەل پىرىكى وەك تۇ

رەسوولەنى كورت زەنجەرى چاكە

زەلامى مل ھۇر لاوى چوستو جو

كو ابوچى جووت لەبانى ناك

بوچى تۇونادا بوچى نابرى شو

ھەندى ھى كنى سەبرىكى كىردىم

دەستى خستە سەررەشى وەك پەمۇ

ئاگىرى دى لەھەر دوو چاوى

بلىسەى ئەدا وەك جوونى ھىكۇ

ووتی : له‌هاوین ک‌یخا کاکه‌سوور

هاته‌ماله‌وه پی‌ی ووتم : لا-او

شایه‌دی بده «زه‌وی زیررین دول»

ک‌واهی منه فور‌آیش بخ-و

ووت-م کاکه‌سوور به‌م‌سه‌رو ریشه

ئ-وبالی خه‌لقی ناخ-مه ئ-سته‌و

ووتی : ه-ه‌روها به‌سه‌ری ئاغا

ئ-ت-کمه پی-ور‌ی به‌رچه‌نگی ه-او

بو‌شه‌و زه‌لامی هانارده سه‌رم

مالیان دامه به‌ر شیلینگی برنو

سی‌مانگام‌ه‌بوو به‌تالانی بسرد

منالی هی‌شتم به‌بی ماست‌ودو

ه‌نده‌ی پی‌نه‌چوو عه‌زه‌ی صالح آغا

له‌سه‌ری ک‌کردم به‌وحه‌ی تاپ-و

چ-ومه خرابه ووتم : ئاغه گیان

ه‌ل-کم ه-ین‌خومه فه‌بدن له‌طاپ-و

پی‌ی ووتم : پی‌یره‌ی سمیل ک‌ل‌گسه

یاتاپ-و بده یابارک‌ه‌و به‌ررو

دوو-ی ره‌شو رووت ولاغیان هی‌نا

ده‌غلیان بارکرد به‌لی لی‌و لو-او

کینخوای چه مبریش ره سولهی پت کرد
 کردی به عسکر بردی له بو گو
 له کوپه چومه لای ضابط و وتم
 نه فندی عومرم گه یه. حه فتاو نو
 بیجگه لهم کوره وه جانم کویره
 به منی بیخسه م-مه مکه ره-ز-چهره
 ضابط نوورهبوو ههلسایه سه ری
 فری دامه دهر به پاله په ستو
 پیسم ووت : لاله باس پارهت بدایه
 ره سول معیل بوو به بی گفتو گو
 ووتی : پاره و من هه ی خاکم وه سه ر
 بریا نه مزانی نه ی خودایه بو ؟
 نهوا چل ساه زهوی نه گیلیم ،
 فهلاحی نه کم هه تا کو ئیمر رو ،
 نرخی آره قه ی روونی مانده و ویسم
 تیکه نایکه که چ نان نانه جو
 نه ویش به بی دو

﴿ گولی سوور ﴾

گولی سوور ، نهی کچی نه وروژ ، نه ری کام دهس له باغی ژین
له بو بهک ده فعه به وون کردن به ناکامی نه تووی هیئنا

نه ویستناکش به ژاکاوی

وها بی قه درو توژاوی

له سهر ریگا فری داوی

له جهورو ظلمی نهو دهسته په ری زادهی به بیان له رزین

له دهوری نه چلهی لی ی بووی په بوولهی زهر دو سوور گریا

منیش نهی گول دایم بو

دایمکی برر له نه اره زوو

به سوژی ناوی حهز تیئوو

له ناکاو لام فرری بو لای کچی کی دوا بهرو شیرین

نهویش رریشهی له دهس گرتو به بی ره چی له ژیر هی ی نا

به گریاوی و بری ننداری

به روو زهر دیو غه نخواری

به بی نهومید له دلداري

گهراوه سینه کی تارم ، نهو بستاش نهی گولی غه مگین

له نه نهایی سهرینت بی ، ده هانی نهم دلنه نو خوا !

﴿ ته خپيس ﴾

طیب نهی زانی حالی من ، چ جوړه دهرده داربکم
به کام عیلهت گرفتارو له بهرچی شه و بی داربکم
و وتم بیوی عاشقی مایوس و ماتو خاکسار بکم
زه دهی تیری نیکاهی فیتنه بهردازی نیکار بکم
گیراوی داوی زولنی مشکباری گول عوزاری م

نه مان مردم له داخی دل له بهر گریان و هاواری
دریغ سوو تام له قرچهی ناگری پیشانو نازاری
طیبی چی ؟ حکیمی چی ؟ به من چی علم و گرفتاری
نهوی نهی دی بی پیشی دل و هیا آلامی (دلداری)
چو زانی من له پیشانو چه نازارو فگار بکم

نه من ته نهاو بی پهروا به لای دهوران هزاران له ک
له نه م ناش و به داموم به بی ریگاوو بی مه سله ک
نه جاتم دهی له نه م حاله به لطفی خوت خودانی به ک
له دهشتی ناومیدی دا به دم بادی قه در ههروه ک
په لاشی و ام که هه ر ساهی له گوشه یا که نار بکم

چہ سو دیکھی ۴۵ یہ بو حالی ٹیستا کہم کہ و اچون بووم
چ دہرمانی دلی چہ اکم نہ کارو زانی را بر دووم
تہ زانی چونہ احوالم لہ دستہ بہ ختی بہ حس و شووم
بہ رُو تر ساو و تاساوی زرہی کاسی شہوی پیشووم
بہ شہو سہر خوشو مہستی جامی قہ ہری روژگار یکم

تہ این پیم غونچہ بی عومرت بہ بی ہو و دہ مہ ترا کینہ
تہوی بہ زدان بلی تقدیر تہ بی صفحہ ہی مہ گہ چلینہ
تحمّل کہ ، فیغان بہ س بی ، بہ گریہ خوت مہ فہ و تینہ
تہری تہی ناصحی موشفق بہ بی سود دل مہ زہ بچینہ
صبر دہرمانی دل نا کا کہ من پیوہندی یاری کم

تہ مہ ندیاری کی غہ ددارہو لہ تعذیب دانہی فہ نہ نانہ
لہ بی باکی و اطواری ضحاک سہ رسامو حہیرانہ
مثالیکت لہ بو بی نیم تہ من تہ ہی واعظی دانا
سہرو سامانی لاوینیم لہ ریگہی رازی تہ و دانا
لہ دہر گانہی وہفای ہیشتا ہہ ژارو لیو بہ باری کم

کهلی جار پیی تہ لیم تہی چاوخہ والووی نیرگری شہلا
مہیل کہ چون تہ سووتی دل لہ گلپہی تاگری مہیلا
تہ لپی وہ ختم چہ تاپا ؟ مہویستہ سا برو بہولا
تہری چون پشت بہ دلداریم بہستم وامنو لہیلا
کہ لپی دوورین لہیہ کتر تہ ولہ باری من لہ باریکم

﴿ گورانی ﴾

زولفو تہ گریجہی یار

زولفو تہ گریجہی یار ، چہ ندہ تہ بایہ

ویئہی جہ مالی یار ، لہ دلی من دایہ

شا بووی کہ دایہ

کہ داش فیدایہ

روح بویرہ وایہ

ہہ ربی وہ فایہ

چونکہ مہ شرہ بی یار جہ وورو جہ فایہ

سہد ماشاللہ یارم چہ ندہ بہ نازہ

دلیم دہ سو تیئی بی ہم چا وہ بازہ

گه رده نی قازه

شه هیزو بازه

بوروح دلخوازه

به وعیشه و نازه

لیوی پشکوتوه وهك غونچه ی تازه

هه لسه چاوه کم یار وه عده ی جارانه

تاسمان وه گومن نه سیری تابانه

شایی و سهیرانه

له ناو ره زانه

رووی چهنده جوانه

وینه ی گولانه

به هاره نه مروکه جه زنی عاشقانه

﴿ توتنه وان ﴾

رؤڙيکي هاوین له قرچهي گهرما
ټاوديریکي روت توتني ټاو ټه دا
زه ردو بي ټه ټيزو لاوازو نه خوش
مال ويران، په رپوت، به دهم له رزوتا
له چوار سه ر خيزان خوئي و مندالي
هه ر ټه ويان هه بوو هه لسابو گوييا
سه يکه يي بکا، گوزه ټاو بيني،
توتن ټاو بـدا مندال به خيوکا
به له رزه له رزو هانکي ماندووي
هه وليکي ټه ولاو هه وليکي ټه م لا
منيش له تاوي گهرماو ماندووي ري
به ټه ماي چور ټيک ټاوي ساردلام دا

داخه کم مردن ماوهي دلداري نه دا که ټه م هه لبه سته يه ته واوبکا .

سەلام عليك ھۆككەي ئاودىر
عليك السلام پيادەيى تەنيا
ووتىم تىنووومە ، ئاوى ساردتەبىي
ووتى : نازانم ماومانە يان نا !
بروژبىر كەپرگەر لەزبىو گۆزە
ئاوى تىدابوو يىخوومە ئەمما
نەخوشى لىي نە ، كەرتىنوويان بىي
بەخپىرى باوكت ئاويان پىي بدە

— ۲ — كەپرى ئاودىر

كەپرىكى دارگەز ، نازبىك دامەزراو
بەپووشو كەلای چىرو سەرگىراو
بۇپارىزىز كارى خۆرە تاوو تۆز
بەچىخىكى شرر سىي دەورەى دراو

ناومالى ئاودىر ھەرزالەيى چووك
دووپارچە بەررى شررو ھەلزراو،

جهره يېکي کون ، سي گوزهي کهرخيو
چهن هاماني زهش ، جاميکي قووپاو
سيلکي تهنک ، خوانه يې بچووک
لهولاش مهنجه ليک ، سهرنخوون گراو
دول يې شري چلکني کون کون ،
سي پيالهي چاوو ، قوريه کي شاکاو
نافره تېک لهولا لالو پال کوتو
بي هوش له بهرتا ، له برسا ژاکاو
مندالکي لهر عومر شش سالان
له پهو رووکوتوو ، بي مل ، په شو کاو
مندا ليکي ترساواو بي په روا
به دوو مارچه جل له ملا داپوشراو
وزه ي بای گهرمو گزه ي پولي ميش
تیکه لبوو له گهل دهنکي (باوونانو)

— ۳ — دوو سوار

ټاوم کړد وهددم مندالی ساوا
ماندووینی و ټیښی خوټم له یادنه ما
حالی ټه مماله یی هه ژارو نه خوښ
ټهرکی سه رشانی ټاود ټیری ټه ټها
منیان هاو ټشته گټیږی سه رنجدان
له کارو باری تاریکی دنیا
ټه مټه مو ټه رکه و ټه مټه مو ره بجه
گو یا لوقمه یه ک نانی جو ټه خوا ؟
من لهو خه یاله و دوو بارگیر سوار
هاتن له وور را بزووت و خیرا
برنه و له به رده م ، ده مانچه له قه د
سمیل قیت و قنچ ، چا و گشت و وریا
موهه یا له بو شهررو جنیودان
ټوور ه ، شهر رانی ، بی ټا بروو حه یا

هاتن دابه زین ، بی سلاو کردن

یه کیکیان ووتسی : نهی کوانی عهولا

ووتتم : نه او هات فهرموونه ئیره

من لهو قسانه و عهولا له ژیرا

خیرا هاته وه ، به ژوویه کی خوش

ووتی : به خیر بین . . به خیر بی ی کوینا

— ۴ — چهندو چوون

لینفیک شیری کون کونی دراو

هیناوو رایخست دوور له خوره تاو

ووتی ده فهرموون . . . دایشن . . . انجا

یا خوابه خیر بین وه سه ر بانی چاو

کسوینا که ووتی : سه لامهت نه بی

وه کویرایی چاو . . . وه ملی شک-یاو

کواتو تن . . کوانی رسته بی ووشکت

کوانی چارداغت . . هه ی که ران باو گاو

تووتنه وان ووتی : بوچی جوین نه دهی
نه هاتم بو دار ، نه هاتم بوداو
نیستاش چ حق جوین دانت هه یه
قسووری خو ته ، من چبکم پیاو !

نه ی کویخا ووتی : چون پیم نه وهری
چون خوی کیف نه کات لیم دیته جو او
که ی هاتووی هه تیو بلی ی فلان کس
من داوم نه ویت ، هه ی نابروو تسکاو

تووتنه وان ووتی : زووی شایه که
نه هاتمه لاتو ناردمه ته ناسیاو ؟
نه مووت مام کویخا داوم پیو یسته
نه ت ووت نه ماوه ناردومه بوداو ؟

— ۵ — مال ویرانی

لهو زوژه وه تا هه تا کو نیستا
نه داوم دیتو نه ره حه تی خوا

من داوم نه بيٽي ، ڪريٽي داونه گرم
چارداغ له ڪوي بوو له ڪويٽي يينم سا ،
انصاف هه بيٽي ، سهيري حاليم ڪه
زهوشنت چيو نه ، چون منت هه يينا
هه تا اقناعت ڪردم به تاودير
خوت ڪرده نو ڪر من بوم به تاغا
کههاتم زگم ڪوته سه رزهوي
تو و تتم چاندو زهنجي شانم دا
نه ليم دار بڪره ، نه ليم داوبينه
نه ليم برسيمه ، نه لوي پاره گوا ؟
من به بيٽي يارهو مندالم برسي
له ڪويٽي قورينم ييڪم به سه رما
ڪوينا ڪه ووتتي ، عهولا ، گوي گره
پياو نه مه تا شت له ياد نه ڪا

ٽيمه قهولمان نوٺهٺ دینار بوو
سهٺ دو ٻيستت خوارد هٺ تا کو ٽيستا

ٽيستا ش بهروٺ کم نه گري بهوٺ پاره
پاره ي چي ، کوره خوارداشت نه ما!

— ٦ — حساو

توتنه وان ووتی : بوم بکن حساو
بزاسم وازوو چون پاره م ته و او

وابوووه دوو مانگ هيچتان نه داومی
کوبخا که ووتی : وه سه ر بانی چساو

ٺا، مه لاسه عید . . ده فته رت ده ر که

سه ٻيري که عهولا چي هاتوتنه ناو ؟

کابراي له گه لٺم توم ه ز مه لابوو

مه لايٺي گه نج تازه ريش تاشراو

هه رزه و دلداري له روو نه باري

سميل باري کي چاوکل تيکراو . .

مهلا دهفتەری له باغەل دەرگەرد ،
دهفتەر چه دهفتەر پەرپووت و گەچلاو

نەرقای زلزل خەتی خواری و خێج
املا فارسی بە کوردی نووسراو

نەمدی پەزێکی بیفیل نووسرا بی
نەمدی ووشەیک ساغ و نەرنراو
مهلا دهفتەری سەر و ژیر دەگەرد
عەولا منتظر مل کەچ و داماو

کوینخا سمیلی مشت و مال دەگەرد
منیش بیر لە سەر عەولای مال رماو
— ۷ — حساو کردن

سەری هەلەری پاش دەمیک مهلا
نیمەش لە گەل زەر گوی قولاً خانجا

ووتی : مام عەولا ئەمە حسابت
پەنجاو شەش دینار لە دەستی کوینخا

سېي دینار گاجووت چواریش کهرسته
 بیستو بیسج دینار کهرسته و نه شیا
 دوو دینار جارېك سه یی دیناری کوش
 له مننت وهرگرت له مالی ناغا ،
 جمعی سه دو بیست دیناره تیمام
 به گویره ی دهفته هر صحیحه والله
 توتنه وان ووتی : گوینخا آورده حمان
 په نجاو شش دینار له کویتدهر درا
 گوینخاکه ووتی : گویا دروویه
 گویامن به تو نه کم افترا ا
 ناخر نه مه تا چاکه ی ناله بار
 له عننت له باوکی خوارو خبیج بدا
 بیستاش چه حقت لای من نه ماوه
 خوارداشت وهرگرت گه لیکیش زیاد

گهر پارهت دهوي تووتن سه لهم که
له سهر به شي خوٲت هر چه ندي بکا !

نامه يهک بوٲ دلزار (۱)

دلزار شعره کهت ، دلزار شعره کهت

دلزار نامه کی پرر شعوره کهت

که يشته دهستم له وه ختيکي وا

کافريه حالم نه ييتن خوا ،

ٲه لٲي شش سه دوکسوور قهرزاري

ٲايا بوٲ پاره زور کيانه هاري ؟

زرنگو هوٲري دره م و پاره

بوٲمن خه يالٲي خهوني به هاره !

دره م بزاني له جي يٲي من ه-ه م

به گورٲ زانه کا له چه م بوٲه و چه م

من پیادهم و پاره سه-واره
 زاوکری نوم له نوم دیاره !
 جارجار له دوایک نه حسیتیه وه
 که نه چمه سهری نه سهله میتیه وه
 گ-ومبته نه داو به تاو زانه کا
 من بی ملجاو بی په زوا نه کا
 به لام زوویک دی دهردهستی بکم
 به پتوه کو سه گ دست رستی بکم
 چه که حساری نه کم وه کو شیت
 را کیشی نه کم نه یخه مه زبر پیت

(۱) نه مه له بسته وه لای نامه بیکی دلزاره که خاوه نی
 کتبخانه ی کویسنجق نه بی داوای هندی قهرزی لی نه کا